

עין משפט
נר מצוה

שנים אוחזין פרק ראשון בבא מציעא

מסורת הש"ס

6) שיה' וליחול וליפוק מיעה
דהאי וקן הוא בריא"ש.
רש"י, (ב) ובר' קנא.

הנהרות הב"ח

6) רש"י ד"ה הא
בבבא ובר' בעפריה בדרך
שבתין:

הא בבבא. שהיה שטר מתנת בריא דלא כתיב ביה דקדקיר ורמי
בערסיה (א) דין שבתין בשטר מתנות שכיב מרע (ב) דבר
מסדר הוא. שיכול לחזור במתנתו אם כתב שני שטרות השני
זוכה שהרי חזר בו מראשון: **א**י כמתנת בריא יבנה נוסלים. להא
נתת: **ל**יום ליום פסידא. בבאי שטרם
דמהדר לא ליה להאי: **ב**בבא. כגון
שהיה השטר זה הנמלך מתנת בריא
שהוא זוכה לשטר המאחר לו שאינו
יכול לחזור במתנתו: **ד**אי יבנה
לאיניש אחרניא ליום ליום פסידא.
בשטרם דמתנת השטר דמאן דקדיס
שטרם זכה: **ז**י. שעדיין הוא קיים
ואמר מני ליה: **ה**א בבבא. שמת
מחלו זה נט אומר החזירו: **ד**בר
מסדר הוא. כמתנת זו אם חזר בו
לאחר שילא שני שטרות ב"ד זכה
האחרון: **א**י יבנה. שוב לאיניש
אחרניא כמתנת בריא: **ל**יום ליום
פסידא. דמהדר לא ליה להאי: **כ**ספס
הבן: דהוא קדיס. שהיה שטר קודם
דכיון דמת אביו מחלו זכה שמתנתו
לו: **נ**פלו כסדיס. אחרון עמו
בקטניה זו: **ק**מא זכא. מאחר ששני
השטרות ילא משמן הקודם זכה
שמתנת בריא הס. והשטר דלוקימא
טעמא דלא יחזיר משום דלמא כתב
להאי ואמלך ולא יבנה ליה והדר
כתב לאיניש אחרניא ליכא למרמי
אמתות ולא חידוק מתני' גבי מתנת
הא אמר מני נותנין דכי נמי אמר
מני שייך למימר טעמא דלא יחזיר
משום שאני אומר כותבין היו ונמלך
עליהן שלא לתן והדר כתב לאיניש
אחרניא וגבי דייקאות ע"כ אם
אמר מני נותנין אם הוא קיים דלא
מלה מנא דין טעמא משום שאני
אומר נמלך עליהן שלא לתן ואי
נמי הכי הוה דנמלך השטר אם
אמר מני נותנין דליכא למימש למידי
וה"ק מנא דייקתי או מתנה לא
יחזיר שאני אומר כו' והיכא דאמר
מני [ואי] שייך למימר לא יחזיר משום
טעמא דשאני אומר כגון מתנת
בריא או בשביע מרע ומת ובריה
קאמר מני שמע' מתנת' דלא יחזיר
ולא דייקין האמר מני נותנין והיכא
דלא שייך למימר שאני אומר כגון
בשביע מרע שלא מת מחלו דייקין
האמר מני דנטל שאני אומר הלך
נותנין: **מ**לא שובר. שכתב אשה
לבעלה התקנתי כמותי ועודה
תחמי: **ו**לא נפסד עד פשרי. והוא
לא פרע עד פשרי: **ו**אולה. איה
בעדה תחמי בין יסן למשרי:
זוכנסה לכתובה. לאחר: **כ**עוס
הנא. כלומר כול לפי שנותן מעותיו
בספק שאם תמות היא ירשנה בעלה
ויפסיד מי שלקחה ואם ימות בעלה
או יגרשנה יהיה לוקח במקומה
ויגבה כתובתה ושזו לא היה לבעלה
לפרוע לה הכתובה אלא ללוקח
ושובר שכתב בשמה אינו כלום:
המיוחדת לכתובתה שלא כדין:
ש"מ

ברייא בבבא דכמא כתבה להאי ולא יחזיר לה. היינו דלא
כאני דלדידיה אמאי לא נהדר כיון שהוה רוצה
דעדין כחמומו זכין לו היכא דמטא שטרם לדידי ואני יתקן
דכרז זכר דכסמון: **ו**הא אידי ואידי דייקאות קתני. וז"ל
ולפרוך נמי והא מתנות קתני ואור"מ
דמיירי מתני' שפירש שנתן לו גוף
ופירי מהיום אם לא יחזיר עד לאחר
מותה דמני הדר ביה ורש"י דחק לפרש
דנני מתנות אפי' אם אמר מני אין
נותנין וה"פ דמתנין שאני אומר
כותבין היו ונמלך עליהם שלא לתן
והיכא לאיניש אחרניא. ועמה רוצה
לחזור בו מן השני ולימנה לראשון
לפיק אפילו אם אמר מני אין
נותנין אלא דייקתי אם אמר מני
נותנין דאפילו נמלך ונתן לאחר יכול
לחזור וקשה לפירושו דל"כ פירוש
דנמלך דמתני' יהיה נשמי עניינים ותו
לעיל גבי גט דייקין הא אמר מני
נותנין אפילו לזמן מרובה לפרש"י
ז"ל מנ"ל לפרושי הכי דלמא ה"פ
משום דנמלך איכא למימש שמה לא
יתן גט עדין ולכן אפילו אם אמר
מני אין נותנין אלא לשון ונמלך
משמע שמה אינו רוצה בדפרישית
לעיל (י"ט. ד"ה הא): **ו**בבא אבוב
כתבה איהו לאיניש אחרניא. מימה
אמאי לא אמרינן נמי שמתנה האב
תחלה כמתנת שכיב מרע ואח"כ האב
עלמו כתבה להאי ולא יבנה ליה ומת
האב ונתקיימה המתנה לראשון והבן
רוצה שיהיה לשון: **מ**צא שובר
בו' ויחזיר דכמא כתב ליה בנים
בו'. וז"ל לפרוך על מתני' דגט
פשוט (ג"כ דף קסו). דכותבין שובר
לאשה וכו' לא חיישינן אלא היכא
שנפל ואמרת הא פריך לעיל (י"ב) גבי
כותבין שטר לזוה אע"ג דליכא
רעומת וי"ל דמני לדחוי בשטר
הקנאה אכל הכא אי בשטר הקנאה
מיידי כי אין האשה מודה נמי יחזיר
לבעל דאין אשה מודה משמע אפילו
אינה אומרת שהוא מוזיק אלא אומרת
שכתבה ליתן ולא נתנה ואומרת עמה
אל מתנו לפי שנמלכה דומיא דמלא
שזכין דמתנין דלא יחזיר שאני
אומר כותבין היו ונמלך כו':
ש"מ

אחרניא ויהבה ליה והשתא קא הדר ביה מההוא סבר מהדר לא מצינא
הדרנא בי אימר להו דאבא יהבה ליה להאי ונתבו ליה כתביה **ו**וניחול
ונפיק מינה דהוא זכי ונפלו בהדיה הלכך אמרינן ליה אנן הא כתבא
לא יבנין ליה להאי דלמא מכתב כתביה אבוב מיהב לא יהבה ליה
ויהבתי את לאיניש אחרניא וקא הדרת ביה אלא אי קושטא קא אמרת
דיהב ליה אבוב זיל את השתא כתיב ליה שטרא אחרניא דאי נמי לא
יהבה ליה אבוב וכתבתי את לאיניש אחרניא לית בה פסידא דקמא
ובתרא קמא וכו': **ת**ר' ימצא שובר בזמן שהאשה מודה יחזיר לבעל
אין האשה מודה ליה יחזיר. לא לזה ולא לזה בזמן שהאשה מודה
מיהא יחזיר לבעל ואח"כ דלמא כתבה ליתן בנים ולא נתנה עד
תשרי ואולה זכנתה לכתובה בטובה הנאה מניסן עד תשרי ומפיק
ליה לשובר דכתיב בניסן ואתא למטרף לקוחות שלא כדין אמר רבא

ומפיק לשובר. שכתב בניסן ויקדים לשטר של לוקח ויחזיק הבעל בקרקע

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones